

Odločna obramba Filipinov - Uspeh Rusov v Ukrajini

MALA FILIPINSKA OBRAMBA NA SILA ZADRŽUJE JAPONCE

Ameriške in filipinske čete izredno odporne pri obrambi Filipinov. — Amerikanci postali aktivni na celim Pacifiku. — Britanci izgubili malajski polotok.

Washington, D. C. — Obrambna sila, ki brani filipinsko otočje pred Japonci, sestavljena iz ameriških in filipinskih čet, kateri poveljuje general MacArthur, je sicer po številu razmeroma majhna in jo japonski napadaleci daleko prekašajo v tem oziru, a je pri tem neverjetno odurna in odločna. Dočim so Japonci, kakor znano, že pred več tedni na severnem filipinskem otoku Luzonu tako napredovali, da se je pričakovalo, da bo celi otok v najkrajšem času njihov, so pa na zapadnem koncu tega otoka, na takozvanem polotoku Bataan, ki od ene strani oklepa manilski zaliv, zadeli na nepričakovan odpor, ki jim onemogoča nadaljnje uspehe.

Kakor je v nedeljo objavil vojni departament, so skušali Japonci skrivaj vtihotapiti z ladnjami v manilski zaliv in od tam za hrbet ameriškim četam večje oddelke svojega vojaštva, toda doživeli so presenečenje. Posadka v trdnjavi na otoku Corregidoru, ki zapira vhod v zaliv, je namreč odkrila njih namero ter z velikimi topovi, ki so postavljeni v tej trdnjavi, razpršila in poglala v beg njih ladje.

Tudi drugod na Pacifiku so ameriške sile, na vodi in v zraku, postale zadnje dni izredno aktivne. Tako so, glasom nedeljskega poročila, napadle več japonskih oporišč na raznih otokih ter prizadevale tamkaj ogromno škodo. To je bil tudi prvi slučaj, da so bila japonska oporišča direktno napadena.

Britanska obramba na daljnem vzhodu pa nasprotno ni tako uspešna. Tako so morale britanske čete napraviti na glavnem bojišču, namreč na malajskem polotoku, popoln umik. Zadnjo soboto so morale polo-

AMERIKA IMA IZVRSTNA LETALA

Preiskava dokazala, da so vse kritike proti ameriški aviatiki neutemeljene.

Washington, D. C. — Pododbor komisije, ki jo je imenovala poslanska zbornica, da preišče, koliko so utemeljene kritike proti armadni aviatiki, podaja poročilo, da so vse govorice brez podlage.

Poročilo preiskovalne komisije podaja izjavo, da so mnoga ameriška letala različnih tipov boljše od vsakih tujih letal in v nobenem slučaju niso slabša od tujih. Ta ugotovitev bazira na tem, da so dosej vse ameriške izgube v spopadih z japonskimi aviatikičarji manjše od japonskih. Iste uspehe je zaznamovali v spopadih med angleškimi letalci, ki vodijo ameriške avijone in nemških avijoni. V Burmi, kjer branijo ameriški prostovoljci pot skozi Burmo v Kitajsko, pa so japonske izgube v avijonih od osem do desetkrat višje, kot izgube ameriških letal. Te primerjave kažejo, da mora biti ameriško letalstvo boljše od sovražnega letalstva, drugače bi ne bile ameriške zgube tako nizke proti zgubam sovražnega letalstva.

tok zapustiti in se umakniti preko ozkega preliva na mali otok, na katerem leži trdnjava Singapor. Zda se pričinja boj za to trdnjavo samo, toda, kot zatrjujejo avstralske čete, ki se tukaj bojujejo, bo ta trdnjava drugi Tobruk, namreč, da jo bodo držale, četudi popolnoma obkoljene, kakor so enako obkoljene avstralske čete držale libijsko mesto Tobruk.

DOHODNINSKI DAVEK

Posebno je treba poudariti, da mora vsaka oseba, katere je v letu 1941 imela po zakonu označeno višino dohodka, poslati davčnemu uradu izkaz o svojih dohodkih, ne glede na to, če bi ji tudi ne bilo treba vsled raznih odtegljajev plačati nobenega davka. Torej vsaka samska oseba, ki je imela skupnih dohodkov \$750 ali več, in vsak poročen par s skupnimi dohodki \$1,500 ali več, mora poslati davčnemu uradu izkaz. Kdor potrebuje tiskovino ni prejel po pošti, jo lahko dobi na davčnem uradu. Obenem se mora poudariti tudi, da pri poročenih osebah, ki živijo skupaj, pride v poštev skupni dohodek obeh. Ako je torej mož zaslužil na pr. le \$1,200, čena pa \$300, morata poslati davčnemu uradu skupni izkaz, tudi, ako bi jima zaradi odtegljajev ne bilo potrebno plačati davka.

JAPONCI PREGOVARJAJO FILIPINCE K PODAJI

Washington, D. C. — Vojni departament je zadnji petek objavil, da je prejel od generala MacArthurja, poveljnika obrambnih čet na Filipinih, poročilo, da skušajo Japonci s pregovarjanjem pridobiti brambove k podaji. Poslužujejo se pri tem letakov, katere so prvič pričeli metati njih aeroplani 10. januarja, na katerih so apelirali predvsem na MacArthurja, naj pošlje komisijo, da se bo pogajala za premirje, češ, da lahko uvidi, da je njegov boj brezupen in, da je konec blizu. Ko general ni na to dal odgovora, so se zdaj obrnili Japonci z letaki naravnost na filipinsko armado, naj odloži orožje in si ohrani življenje, češ, da bodo nato Japonci v polni meri varovali Filipince. Filipinsko vojaštvo pa je na to prigovarjenje odgovorilo le s posmehom, kakor poroča general.

— "ŠIRITE AMER. SLOVENCA"

SOVJETSKA ARMADA PRODIRA NA JUŽ. DELU FRONTE

Na nekem odseku v Ukrajini prodrli Rusi celih 55 milj daleč. — O uspehih poročajo tudi s Krima in z drugih delov fronte. — Ojačena napadalna sila sovjetov.

PO KAT. SVETU

— New York, N. Y. — Neki časnikar, ki je bil v Berlinu, v svojem poročilu razodeva, da je odločni in neustrašni odpor nemških katoliških škofov dosegel, da so morali postati nazivji bolj zmerni v preganjanju cerkve, ker je drugače grozil resen notranji razdor.

— Philadelphia, Pa. — Unija katoliških populnih abstinentov je imela trimesečno kampanjo za nove člane, ki je bila izredno uspešna. Na novo se ji je namreč pridružilo nad 10,000 dijakov v tujakšnji nadškofiji.

— Vatikan. — Papeški tajnik, kardinal Maglione, je razposlal vatičanskim zastopnikom sirom celega sveta povabilo, naj opozorijo skofe v svojih področjih na načrt za slovesno praznovanje 25. obletnice, kar je bil sedanjí papež posvečen v škofa. Jubilej se bo obhajal od 13. maja 1942 do 13. maja 1943.

— Vichy, Francija. — Katedrale v Amiensu, Rouenu in Beauvaisu, ki so bile poškodovane tekom bojev v Franciji, se bodo pričele popravljati, kakor hitro bo mogoče. Ostalo je še toliko celih zidov, da se bodo lahko uporabili.

TUJCEM NAMERAVAJO DATI RUSKO ZEMLJO

London, Anglija. — Iz nizozemskih listov, ki so pod nazijsko kontrolo, se je izvedelo, da imajo Nemci v načrtu poslati v zapadno Rusijo, ki so jo zasedli, nizozemske, belgijske, danske in druge kmete, da bodo tamkaj nadzorovali rusko delavstvo. Vendar pa jim ne gre gladko, kajti več zemlje, ki je označena v načrtu, so Rusi zopet vzeli nazaj.

Moskva, Rusija. — Sovjetsko vojno poročilo zadnje nedelje objavlja, da so ruske čete dosegle v Ukrajini izredno velik uspeh, dočim so obenem tudi na drugih delih fronte napredovale.

O fronti v Ukrajini se zadnje čase ni dosti slišalo, izvzemši kratkih omemb, da se vršijo tudi tamkaj boji; glavna pozornost je bila obrnjena na fronto pred Moskvjo. Sedanje poročilo pa govori, da so v Ukrajini na nekem odseku fronte, dolgem 60 milj, Rusi prodrli celih 55 milj globoko. Natančen kraj, kjer se je to zgodilo, se v poročilu ne omenja, a opazovalci domnevajo, da je moralo biti nekje na jugu od Karkova. Istočasno govori poročilo, da so tudi na polotoku Krimu vrgli Rusi Nemce nazaj.

Iz teh uspehov na Krimu in v Ukrajini se razvidi, da ni zima edini faktor, ki dosegla zmage Rusov, marveč, da se je napadalna sila sovjetske armade toliko ojačila, da uspešno prodira. Na južnem delu fronte namreč ne vlada taka ostra zima, kakoršna je na moskovski fronti, kjer v resnici igra veliko vlogo.

HITLER ZAGOTAVLJA NEMCEM ZMAGE

Berlin, Nemčija. — V svojem govoru, ki ga je imel zadnji petek, na dan devete obletnice, kar je postal nemški kancler, je Hitler napovedoval, da bo leto 1942 zopet leto velikih nemških zmag, pripomnil pa je, da ne more zagotoviti konca vojne tekom tega leta. Glede poteka vojne v Rusiji je dejal, da doživljajo Nemci težkoče le zaradi zime in ne zaradi Rusov, toda, ko bo minula zima, "bodo naše armade zopet napadale," je poudaril.

VESTI O DOMOVINI

Pogodba med Jugoslavijo in Grčijo, govori o načinu, kako bodo pri konstruktivnem delu po vojni, mogle sodelovati z njima tudi ostale balkanske države. — Globok odmev podpisa pogodbe.

Pogodba med Jugoslavijo in Grčijo

London, 19. januarja. (JCO) — Ob podpisu jugoslovansko-grškega sporazuma, je imel predsednik kraljeve vlade g. Slobodan Jovanović 17. januarja govor, v katerem je omenil tudi sledeče:

Pogodba, podpisana dne 15. januarja med Grčijo in Jugoslavijo, zgolj utrjuje in posvečuje tiste prijateljske odnose, ki so že toliko desetletij obstajali med Grčijo in Srbijo in pozneje med Grčijo in Jugoslavijo. Srbija in Grčija ste že pred 60. leti sklenili zvezo, ki je bila prva slovesnost vzajemnosti balkanskih narodov.

Pogodba dne 15. januarja naj bi bila podlaga za veliko konstruktivno delo, ki po vojni čaka Grčijo in Jugoslavijo. Pogodba govori o načinu, kako bodo pri tem konstruktivnem delu mogle sodelovati z Grčijo in Jugoslavijo tudi ostale balkanske države. Združeni za obrambo balkanskega ozemlja pred tujimi napadaleci s skupno močjo Grki in Jugoslavlani žele s svojimi sosedi živeti v miru in slogi in Bog naj blagoslovi njihov sedanji sporazum kot prvi korak k ustvarjenju večje skupnosti, ki bi na polju mirnega kulturnega dela združila vse sosedne narodne Bližnjega vzhoda.

Tisk poudarja, da tako razna "svobodna gibanja", ki so jih v tej državi ustanovile osebe, ki trdijo, da predstavljajo narode, ki so brez borbe pristopili k ozišču, ne bodo imela možnosti pristopiti k zvezi, ki jo je omogočila borba in odločnost dveh balkanskih držav, Jugoslavije in Grčije.

Globok odmev podpisa Jugoslovansko-Grške pogodbe

Washington, D. C., 20. januarja (JCO) — Podpis jugoslovansko-grškega sporazuma je napravil globok vtis po vsem svetu in zlasti na Balkanu. Vsa poročila iz Angore in iz Berna, ki so jih prejeli ameriški listi ali jih je objavil radio, poudarjajo ugodni vtis, ki ga je povzročil podpis jugoslovansko-grškega sporazuma po vsem Balkanu; balkanski narodi pozdravljajo sporazum med Jugoslavijo in Grčijo kot temelj za novo in boljše življenje balkanskih narodov. Jugoslavijo in Grčijo, ki danes vodite borbo za svobodo in neodvisnost Balkana z geslom "Balkan balkanskim narodom", gledajo vsi balkanski narodi s spoštovanjem in simpatijo. Balkanski narodi vedo, da se borba vojske generala Draže Mihajloviča bi je istočasno za svobodo in neodvisnost vsega Balkana. Podpis balkanskega sporazuma med Jugoslavijo in Grčijo ni bil dobro sprejet samo v Londonu, temveč prav tako tudi v Moskvi in v Angori. Tu v prvi vrsti pričujemo odmev izjav diplomatskih predstavnikov Jugoslavije in Grčije, g. Fotića in Diamantopolosa v washingtonskem tisku in potem značilni dopis g. Raya Brocka "News Times"-u iz Angore, kjer se odraža odmev, ki ga je grško-jugoslovanska zveza napravila na Balkanu.

Vtis v Washingtonu

Mimo drugih washingtonskih listov tudi veliki dnevnik "Washington Post" priobčuje članek v zvezi z izjavami jugoslovanskega in grškega poslanika pri podpisovanju grško-jugoslovanske pogodbe. Poudarjajo pomen omenjenega sporazuma za obe državi podpisnici list posveča posebno pažnjo ostalim balkanskim državam, ki bi pozneje utegnile pristopiti k razširjenemu sporazumu balkanske zveze. "Bolgarija", pravi list, "bo morala spremeniti svoj režim in pograt Nemcem prijazni vladajoči razred, če bo hotela biti deležna pri političnih, vojaških in gospodarskih koristih povojne balkanske zveze. Narodi bodo sprejeti v zvezo samo, če jih bodo vodile svobodno in zakonito sestavljene vlade. Kot je dejal minister g. Fotić, je cena za pristopitev zelo visoka — plača se jo s krvjo in znojem in ne z delom v udobnem hotelu."

Tisk poudarja, da tako razna "svobodna gibanja", ki so jih v tej državi ustanovile osebe, ki trdijo, da predstavljajo narode, ki so brez borbe pristopili k ozišču, ne bodo imela možnosti pristopiti k zvezi, ki jo je omogočila borba in odločnost dveh balkanskih držav, Jugoslavije in Grčije.

Angleški častniki in jugoslovanski "komunisti"

Poročevalna družba T. O. iz Beograda poroča, da je beograjski časopis "Obnova" priobčil, da so med mrtvimi po neki bitki našli tudi dva častnika angleške vojske. Njuno istovetnost so ugotovili po dokumentih, ki so jih našli pri njih. Po koncu vojnih operacij sta zaostala v Jugoslaviji in se pridružila vojski, ki je nadaljevala boj.

To nemško poročilo pri koncu ne pozablja omeniti, da sta ta angleška častnika vodila "bande komunistov", ki vrše po Jugoslaviji teror in se upirajo zasednim oblastem.

— Ko sedamo k zajutreku, kosilu ali večerji, naj nam stopijo pred oči ubogi reveži v stari domovini. Bog ve, ali imajo oni, kako skorjito kruha, da bi jo zavžili? Pomagajmo jim, zbirajmo za nje prispevke!

SESTANEK KSKJ LEPO USPEL

Udeležili so se ga domalega vsi glavni odborniki(ce) Jednote. — Govorniki priporočali zanimanje za agitacijo za novo članstvo. — K. S. K. Jednota prispevala tisočak Rdečemu križu. — Premoženje K. S. K. J preko \$5,000,000.00.

Chicago, Ill. — (Izvirno) — V nedeljo 1. februarja je bil v šolski dvorani sv. Štefana zopet zelo lep program, ki so ga priredili KSKJednotarji, to je združena društva KSKJ v Chicagi. Bila je to nekaka predkonvencna prireditev, katere so se udeležili do malega skoro vsi glavni uradniki(ce).

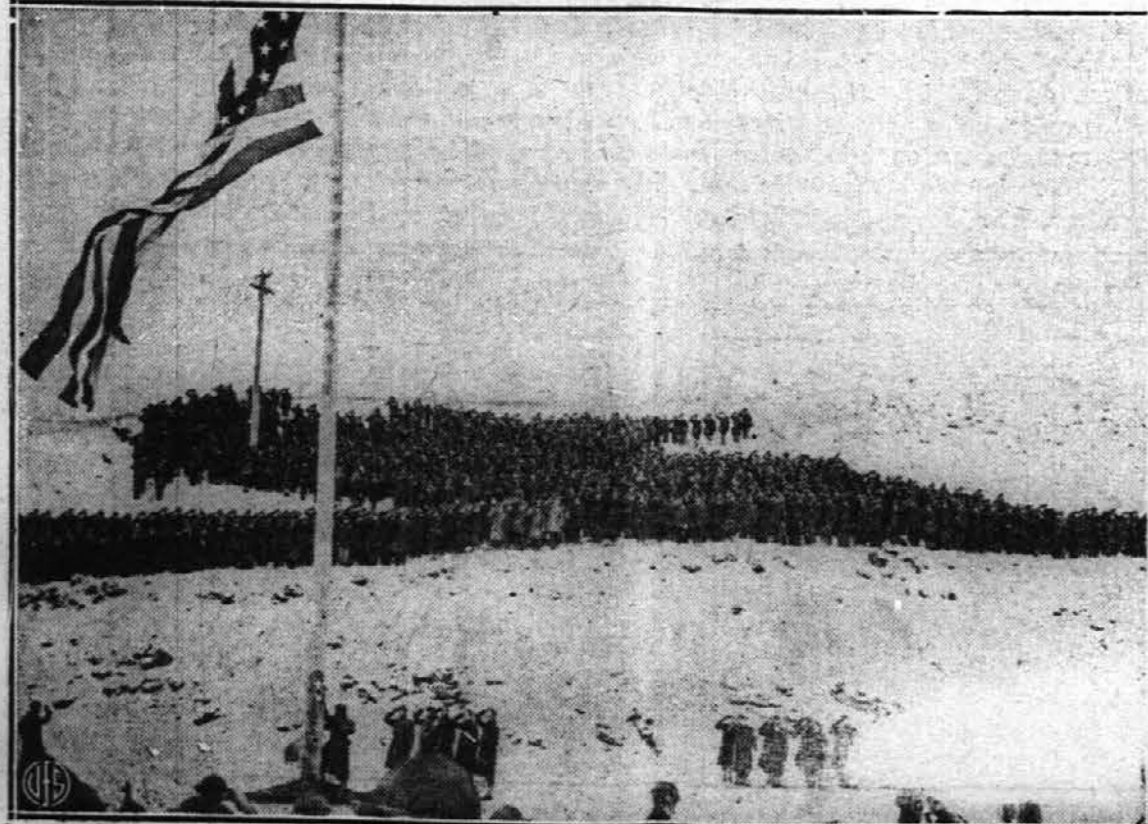
Program se je pričel kmalu po 3. uri popoldne. Otvoril ga je predsednik konvenčnega odbora chicaških društev KSKJ Mr. John Terselich z primernim nagovorom. Nato je nastopilo domače pevsko društvo Adrijana pod vodstvom prof. Ivo Racića, ki je pelo dokaj dovršeno naj-

prvo ameriško himno, nato slovensko himno "Naprej zastave Slave" in nato venček domačih narodnih pesmic. Občinstvo je pevec nagradilo z mogočnim aplavzom.

Nato je bil pozvan k besedi domači č. g. župnik P. Edward Gabrenja, ki je pozdravil vse navzoče goste.

Nato so bili predstavljeni in pozvani k besedi vsi glavni uradniki(ce) KSKJ. Najprvo je govoril Mr. John Germ, gl. predsednik, iz Pueblo, Colo., ki je v daljšem govoru omenjal stanek KSKJ po zamisli naših slovenskih pionirjev. Potem je (Dalje na 4. strani)

NA STRAŽI V ALASKI

Oddelek ameriškega vojaštva, ki je nastanjen na Kodiak otoku, Alaske, da straži ozemlje pred Japonci. Slika je bila vzeta, ko je nedavno prispel tja general Corlett.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljbov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Za Chicago, Kanada in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$7.00	For one year \$7.00
Za pol leta 3.50	For half a year 3.50
Za četrt leta 2.00	For three months 2.00
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnem, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne odziva. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Z:

VSEAMERISKA KONFERENCA V RIO DE JANEIRO

Skoraj vsa Evropa krvavi in umira pod peto samo enega človeka. Se tako mogočne države, kakoršna je bila Francija, kje so danes? Človek bi ne verjel, ko bi sam ne videl.

Pa, kako se je to moglo zgoditi? Prav lahko.

Hitler, kot utelesen germanizem, je znal izvrstno izvesti v mednarodnem smislu germansko načelo "divide et impera" — razdeli in boš lahko vladal". Skoraj 1500 let se že germanizem poslužuje tega načela, zlasti še v zavojevanju in zaslužjevanju Slovanov. Mojsterica v tem načelu glede na notranjo državno politiko, kakor je znano, je bila pokojna Avstrija. Po tem načelu je Hitler znal evropske narode odtrgati enega od drugega, — razbil je n. pr. malo antanto — potem je zasejal med nje nezaupanje in neslogo, nekatere je še naščuval enega na drugega, in jih tako osamila. Nekatere je še celo pridobil, da so mu pomagali. Potem je s sosedi tiste države, katero se je odločil napasti, sklenil prijateljske, ali kakoršne koli pogodbe so hoteli, jim vse obljubil slovesno, kar so hotele, — saj je itak vedel, da jih ne bo držal, — in tako dobil proste roke za napad, jo napadel, in ker je bila sama, jo lahko premagal in uničil. Tako je delal do sedaj v Evropi.

Toda Hitler noče zagospodovati samo v Evropi. Ves svet mora služiti "nadčloveku" Nemcu, tudi obe Ameriki. Kaj je naravnost pri tem, da je tudi v Amerikah začel z istimi metodami, ki so se mu tako sijajno obnesle v Evropi.

Pa je naš predsednik Roosevelt tudi to zasledil. In zato so se vršile konference držav obeh Amerik, prva že l. 1937 v Buenos Aires v Argentini kot "medamerikanska konferenca za ohranitev miru", pozneje druga v Lima in tretja v Panama in Havana.

Med tem časom je pa germanizem poplaval vse te države z nemškimi "turisti", ki so predvsem organizirali po teh državah bivačo nemstvo v razne organizacije, ga prisilili s pomočjo vladnih nemških zastopnikov in z raznimi metodami, da so prispevali visoke mesečne prispevke, da je tako to nemstvo samo moralo propagando tudi plačati, in so ga urili v metodah tihega podtalnega boja petih kolon, s hujškanjem državljanov med seboj, netili med njimi prepire, agitirali za nazizem, za Hitlerja, proti miru, da, celo ščuvali državo na državo. Tako daleč je v nekatereh teh državah že prišlo, da smo čitali poročila o nevarnostih pučev, da bi prišli na krmilo držav Hitlerjevi plačanci ali saj prijatelji germanizma in tako odprli pot v državo Hitlerju. Prav kakor so to delali po celi Evropi po vseh državah. Sicer se pa kar spomnimo, koliko tega je bilo še lani tudi tu v naši državi: "Ne v vojno!" "Kako bo Hitler napadel Ameriko nad 4000 milj čez morje?" "Smešno je, kar govori Roosevelt o Hitlerjevi nevarnosti tu pri nas", "Anglija hoče nas izkoristiti", itd. Kar spomnimo se, kako so še nekateri visoki, odlični in vodilni možje nasledili tej propagandi.

Tako je nastala nevarnost, da se ne bi ponovilo to, kar se je godilo v Evropi. Tako je pa nastala nujna potreba, da se vse ameriške države obeh Amerik hitro združijo in izmečejo iz sebe strup nemških petokoloncev in nemške propagande in se postavijo skupno in združeno v obrambo svoje svobode in svojega obstanka. In tako je prišlo do te konference v Rio de Janeiro, katero je predlagala država Chile. Zastopnik naše države, podtajnik Sumner Welles je rekel na konferenci: "Ko bi bile evropske države takrat, ko se je hitlerizem prvič pojavil, ostale združene in složne, bi si Hitler nikdar ne bil upal nastopiti te zločinske poti, po kateri sedaj hodi. Vse se je zgodilo samo radi tega, ker so te države, nješto da bi bile ostale združene, bile osamljene in stavlale vse svoje nade samo na lastno neutralnost... Vse to nam je dalo pa nauk, — za katerega je pa vzelo dolgo časa, da smo se ga naučili... — Zato bo ameriška družina narodov preživela ta veliki prevrat varno samo v združenju, v katerem bomo skupno delali za odstranitev nevarnosti, ki nam vsem skupaj preti."

Ako bo ta konferenca dosegla samo to, da bo povezala vse države obeh Amerik med seboj tako, da Hitler niti ene

ne bo dobil, ki bi se dala tako preslepiti, kakor so se dale evropske, je storjen velik korak naprej v tem, da bo vojna veliko krajša in zmaga veliko lažja, vse bo pa rešilo strašne sužnosti krutega germanizma, z njo pa tudi strašnih razmer, ki bi po Hitlerjevi zmagi sledile po celem svetu. Goto vo je, da bi se s tem začela takoj svetovna revolucija in strašno prelivanje človeške krvi in da bi se strašne razmere, v katerih je čela Evropa, v stokrat povečani grozoti razvile tudi tukaj.

MI SE STRINJAMO!

Cleveland, O.

Rev. p. Bernard Ambrožič, OFM. je v tem listu z dne 27. januarja napisal pod naslovom: "PAPEŽ SE UDELEŽUJE VOJSKE"? Izborni je napisal. Vsak katoličan bi mu lahko s pismom ali drugače častil, ako bi se zavedali svoje katoliške dolžnosti in odgovornosti. Pisatelj je hotel nas katoličane malo opomniti na versko stališče. Odegniti nas je hotel od neprestane misli na vojno, k misli na duhovno vojno, ali na duhovno premišljevanje. Imenitno je zadel in o pravem času je napisal ta članek. Kdor ga ni prečital, naj ga prečita in si ga v mislih razlaga.

Članek zadene nas vse katoličane. — Kaj pa smo katoličani in kaj pomeni, da smo katoličani? Temu bi moral odgovoriti vsak: Katoličan biti, pomeni duhovno živeti. To bi veljalo za duhovno kraljestvo, kar pomeni, za posmrtno življenje, za kar katoličane smo, prav kakor se je glasil omenjeni članek p. B. Ambrožiča. — Res je, kar pisal g. Ambrožič, da je večnost, kar pomeni o duhovnem življenju, tako "nemoderna beseda". — Res je, da imajo ljudje dvojno življenje, duhovno in tako je prišlo iz božjih ust. Toda, s čim takim prihajati danes na dan, je še manj kot nazadnjaško. Vse to se naj potisne na stran, sedaj veljajo samo kanoni in zmaga in s tem naj se pobije sovraznika in potem živja svetne dobrote. Bog naj ostane pozabljen in kdor hoče naj vanj veruje, kdor noče, naj ga taji.

In ker je tako, zato so vojne, ker Bog je. Njemu ni treba, da posreduje, če se ljudje hočejo vojskovati, zakar nekateri čvekajo, zakaj da Bog dopusti, da se dela na svetu taka krivica in pravijo, — "če Bog je". — Ko bi le hoteli misliti o Bogu in njegovih delih, ko bi le hoteli malo pogledati v zgodovino svet. Cerkve, pa bi se jim odprla svetlost Boga in njegovih odredb.

Vojske so zato, da bodo ljudje spoznali Boga. Vojske pridejo in napuha človeške prevzetnosti, ko se človek dvigne nad Boga in ki misli o sebi, da je on zemlje gospodar. — dopušča vojske, saj se vse zgodi po njegovi volji. Toda, človek je hudoben, je maščevalen in hoče vojske. Po svoji slabi naravi je človek rojen, da se dviga nad drugega. To velja za posameznika in za množice ter za cele narode. V človeku je sedem glavnih grehov, ki se ga vedno držijo in med temi kot prvi označen "napuh". Že Kajn je bil ubijalec brata. — Dokler ne bo človek priznaval Boga in njegovih zapovedi, bodo vojske, bo trpljenje in gorje na svetu. — Vojska je tudi tako imenovana šiba božja. Saj molimo v litanijah: "Vojske, kuge, lakote, potresa, reši nas o Gospod!" Te šibe božje so nekatere sestre, ki se skupaj pomikajo po zemlji in te so, ki zopet pripeljejo človeka k spoznanju Boga. — Ljudje smo. Človek je zelo k slabemu nagnjen in ves podvržen za sama zlobna dela. Iz tega izvira človeško gorje, v katero so vključene tudi vojske. — Tako nekam je mislil pisatelj p. Ambrožič. Vsaj jaz sodim tako in mislim, da sodi tako sv. Cerkve, katere poglavar je sv. Oče papež, katerega je za naslov imenoval p. Ambrožič.

Popolnoma sem v soglasju s člankom. Naše življenje je telovno, to je materijelno, in pa duhovno, to je, da se zavedamo, da imamo duše, ki nemorejo umreti, in bomo živeli večno življenje, če bomo umrli v veri do Boga in skušali kot katoličani živeti z božjimi zakoni. To je, kar se nas kot takih tiče. Kdor računa drugače, se bo vračunal. Tako nas vera uči. Radi tega, imamo poglavarja Cerkve, to je tiste Cerkve, ki je trpela in krvavela, pa ni bila nikdar premagana, pa naj se ustijo črvičji zemlje, naj bodo to vladarji, ali katerikoli drugi reveži te zemlje. Božji zakoni, kakor tudi božji mlini še stoji, ki polagoma meljejo. Ti bodo tudi ostali in vse se bo tako suhalo, da bo vse prišlo na vrsto, za ene plačilo, za drugo kazni. Vse prepustimo Bogu in ne preklinjajmo!

Nekateri strastno preklinjajo, tega ali onega, obsojajo ga, da je on kriv vsega tega gorja. Tako početje smatram za nepremišljeno otročarijo. Vse, kar so že in kar še bodo počenjali ljudje zlobnega in hudega drug nad drugim, je prišlo iz človeške hudobije. — Če bi pri takih sodbah človek vprašal in sodil sam sebe in sam v sebi poiskal zlo, bi potem manj vpil nad zlobo drugih.

Najmanj pa morem razumeti to, ker taki, ki bi zelo radi, tako jih je vsaj razumeti, da bi se nehale krivice in vojske, ravno taki, nimajo za sv. Očeta dobre besede in ne za sv. Cerkve, ki je edina in nad vse človeštvo najbolj zavzeta, da bi se vojske in sovraštva narodov nehala ter da bi človeštvo že na zemlji uživalo mir in blagoslov vsega stvarstva. — Zastonj se gre za

zmage, če se ne bo šlo za iste po načinu, po katerem sv. Oče priporoča in vsa Cerkve moli vsaki dan po sv. maši. — Bog je in ostane Bog in njegova moramo imeti za Boga vojnih trum. Kadar bo njegova volja in ga bodo narodi priznavali, bo On, ki je vsemogočen, poslal misli v srca teh, ki imajo nad vojskami moč, da bodo vojske zopet prenehale, le v njega zaupajmo. Katoličanje moramo soglašati s tem, kar na sv. Cerkve narekuje. Katoličan ni, kdor s Cerkvijo ne soglaša in odreka to, kar mu Cerkve priporoča storiti. Kdor iste ne posluša, ne bo mogel imeti deleža z njo.

Preveč smo zamišljeni samo v novice, kako sedaj na eni, sedaj na drugi strani kanoni pobijajo življenja mladih ljudi. Na eni strani se eni veselijo, da jih je toliko tisoč kar na en hip padlo pod krogami, ali se jih potopilo v morju, na drugi strani se zopet obratno veseli drugi. To so strahote! To naj nam da misliti. Koliko že cenimo življenje enega človeka in kako grenko čutimo, če se dogodi nesreča, da je ta in ta izgubil življenje. Leta in leta se za njim berejo sv. maše in se oznanja o obletnica. Ko pa beremo o vojski, pa nimamo srca, ampak le gledamo, v katerem poročilu bomo našli še večje število ubitih, ali potopljenih v morje. — Toda, to časno življenje je kratko in polno solza in trpljenja. Blagor tem, ki se zavedajo, da žive v veri do Boga. — Življenje tu nima tiste veljave, daleč, daleč ne kot nas uči in obeta vera. Ali ni res bolj pametno, da bi malo manj dali za to, kar prinašajo novice o vojski in mislili malo na to, da bo vse na zemlji tako hitro minilo, kakor nas uči sv. Cerkve.

Hvala č. p. Bernardu za članek Naj bi se v isti smeri vršili še drugi, podobni Zato imamo katoličani svoj katoliški list, ki bi moral biti bolj posvečen za duhovna sredstva in opomine katoličanov, kakor pa za dneve novosti, ki že tako in tako preplavljajo svet. — Tako mislim jaz. Kako pa mislite drugi čitatelji?

Anton Grdina

GLAS IZ JUŽNEGA ILLINOISA

Fairmount City, E. St. Louis, Mo.

Želim se zopet malo zgledati v Amer. Slovincu ter naznaniti našim Slovincem, kako sem se imel tam okoli La Salle in Oglesby. — Ze stiri najst let potujem po Združenih državah, pa še nisem kaj takega doživel. Ko sem prišel 14. tega meseca v mesto Oglesby, že pozno ponoči sem se ogledal pri dobri rojakinji Ambrož, kjer sem dobil prenočišče in tudi lepo postrežbo. Tudi rojak Dornik in Zupančič so mi lepo pomagali ter še več drugih. — Drugi dan popoldne sem se namenil okoli naših rojakov. Pa sem naletel na neko ženo, ki mi je rekla, da bi bilo bolje, če bi "Slovenca" pustil, pa v Prosveti kaj španskega napisal. Pa sem sklenil, da se bom raje držal kar naših ljudi, ki so krščanski rojeni, izrejeni in poudarjeni in ki spoštujejo zapoved ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe, kajti usmiljenje in čast bodo že na tem svetu plačani. — Ko sem šel iz Oglesby proti La Salle, sem ne iz prevelike daljave opazoval, kako so razstreljivali kamenje za cement, za cementno tovarno v Oglesby. Dognal sem, da smo prav po istem načinu razstreljivali kamenje tudi na Zgorjem Štajerskem, ko smo delali železnico od St. Vida pri Glandorfu preko Hofgstein na Badgstein do Peckstein in naprej do velikega predora, ki pride na Koroškem ven. Ta železnica je vezala črto Celovec—Jesenice—Trbiž—in Gorico. To naj bo samo mimogrede omenjeno, pa še drugič kaj o tem. — V La Salle, prišel sem na Prvo in Drugo cesto, kjer sem bil povsod prav lepo sprejet. Prenočeval sem pri Francki, ki je sosedla Jurčič. Obe sosedni sta me ujudno sprejeli. Sestre Jurčič so bolj bolehnne in še mene bi veselilo, če bi učakal, da bi bile pri boljšem zdravju. Prvi dan v La Salle je šlo vse po sreči. Drugi dan sem pa tudi jaz zbolel in sem več počival, kakor pa hodil okoli. — Tam okoli Peru premogorova sem šel gledat, če so veliki vozički, pa niso in tudi veliko premoga ne izvečejo. Tudi v tovarne za ure sem pogledal, kjer dela veliko deklet in nekaj fantov. Tretji dan sem se mudil na 23., 22., 19., 16. in na 11. cesti. Četrty dan sem bil tam okoli Novaka nekaj kolovratil. Tam sem naletel tudi na precej premožne ljudi. Prenočil sem pa ta večer pri rojakinji Kristini Hrvat na 22. cesti, ki je dobra rojakinja in postrežljiva. Še suhe robe je nakupila ter še nagovorila neko drugo žensko, da sem še tja šel. Ker sem pa bil že na potu, sem se spomnil, da je treba k brivcu. Zato sem šel doli na tretjo cesto. Tam so me prijeli policaji, ker sem baje prodajal brez dovoljenja. Ni bilo drugega izgovora, kar plačati kazni, kakor mi jo je naložil sodnik, ki je italijanske narodnosti. Ko sem plačal, mi je sodnik dal še navodilo, naj se hitro iz mesta spravim. Jaz sem pa neubogljiv človek, pa sem sem šel obiskat Hrvatina na City Board Member iz Tretje ward. Ker ga ni bilo doma, sem ga dolgo čakal, pa vse zaman. Mislim sem namreč, da bom dobil dovoljenje, da bi še prodajal, ker sem imel še kakih šest družin za obiskat in vem, da bi bil še kaj prodal. Žena tistega Hrvatina je pa Angležinja in mi je povedala, da me iščejo. — Potem sem se odpravil na obisk k dobrom znanemu rojaku Štrukel, ki rad vsakemu pomaga. Tam sem bil nekaj časa in čakal tistega Hrvatina, pa ga ni bilo, zato sem se odpravil v župnišče, do gospoda Father Jožefa "agrama. Takoj jih ravno ni bilo, toda kmalu sem jih opazil od zunaj, kako so govorili pravilno slovenščino z malimi otroci. Ko jim razložim kaj je mesto napravilo z menoj, so bili takoj pripravljeni mi pomagati. Noben človek bi tako urno ne iskal pomoči, kakor so jo č. g. Čagram, ki so šli s svojo karo in poiskali aldermana ter ga naprosili, naj poizkusi, če bi dobil dovoljenje, da bi smel prodajati po mestu. Toda, vsi poizkusi so bili zaman. Mestni "čif" je obvestil gospoda, da (Dalje na 3 strani)

Dogodki

med Slovinci po Ameriki

Odlični dijak

Cleveland, O. — Na Collinwood višji šoli je zadnji teden graduiral Slovenec Allen Filipič, sin tukaj znane in spoštovane družine Mr. in Mrs. Albin Filipič iz Woodworth Ave. V priznanje izredne marljivosti je prejel krasno trofejo, ob enem mu je bila ob graduaciji poverjena naloga, da je imel v imenu graduantov glavni govor. Za nadaljne študije se je vpisal v inženirsko šolo, ob enem tudi napravil prošnjo za sprejem v mornariško akademijo v Annapolisu.

Novice z Willarda

Willard, Wis. — Gospa štokrka je vasovala pri Mr. in Mrs. Louis Horvat, kjer so ji postregli z vsem najboljšim. V zahvalo jim je podarila prav brihtno deklico. Mati in mala sta pri najboljšem zdravju. — Tudi pri družini Mr. in Mrs. Anton Kolj so se rojenice oglasile in tudi tam so dobili prav lušno deklico. — Prijatelji častitajo! — L. P.

Rojenice v Clevelandu

Cleveland, O. — Pri družini Mr. in Mrs. Julius Bokar na Kempton Ave. so se ustavile prijazne vile rojenice in jim podarile za spomin krepkega sinkota prvorojenca. — Materino deklško ime je bilo Marie Skuly. — Nadalje so prijazne vile rojenice obiskale tudi družino Mr. in Mrs. John in Emily Pirc na East 161st Street in tudi in jim podarile v spomin krepkega fantka prvorojenca. Srečna mati je hči Mr. in Mrs. Matt in Frances Nemec iz Euclid, Ohio. — Častitke!

Nagla smrt rojaka

Sygan, Pa. — Tukaj je dne 27. januarja za srčno kapjo nagloma preminul rojak Jakob Dermota, v starosti 63 let. Pokojni je bil doma iz Seestranske vasi pri Trati nad Škofjo Loko na Gorenjskem. Zapušča sina in tri hčere.

Mr. Nadrah v Chicagi

Chicago, Ill. — Zadnji teden je nas obiskal Mr. Anton Nadrah, iz Battle Creeka, Mich., kjer je že dolgo let uposlen pri Grand Trunk Rail Road Co. kot ekspertni strojnik za Dieselnove motorje. Njegov sin se nahaja v semenišču v Cincinnati, Ohio, ki bo prihodnjega junija posvečen v mašnika. Prijaznega obiska smo bili veseli in smo zanj hvaležni.

Listen to

PALANDECH'S

RADIO BROADCAST

Featuring a Program of

YUGOSLAV FOLK MUSIC

Every Saturday, 1 to 2 P.M.

STATION WHIP

1520 kilocycles (Top of the Dial)

USODNA NAPAKA

(381)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Tommyjeva pušica sfrčala in ranila ter razburila veliko zverino.

S strašnim rovenjem je krvaveča zver naskočila novega sovražnika.

Tommy je vedel, da je beg brez pomembe, kajti lev je nenavadno hiter za kratke skoke.

Še enkrat je položil pušico na lok, sprožil in — zgrešil!!

NEDELJSKI KOTIČEK

J. M. Trunk.

TEDENSKI KOLEDAR

8. Nedelja — 2. predpustna.
9. Ponedeljek — Ciril iz Aleksandrije.
10. Torek — Školastika.
11. Sreda — Lurška M. B.
12. Četrtek — Lincolnov rojstni dan.
13. Petek — Jordan.
14. Sobota — Valentin.

DRUGA NEDELJA V FEBRUARJU

"Kaj pomaga človeku vse njegovo delo in obtežnost duha, za katero si križa pod soncem (Pridig. 2,22)?"

Ali je čisto vredno težav, katere stane? Časno bogastvo mora pridobiti le z veliko muko, veliko skrbi ti napravlja, če ga imaš, s strahom le ga hraniš in hitro izgine za vedno. In če bi čisto le samo izgini in v njim in radi njega ne tudi vse, kar bi imel človek v boljšem življenju pričakovati! "Izpustil sem jih, da naj hodijo po srca svojega volji. Gredo naj za svojimi krivimi naklepi (Ps. 80, 13)", pravi Sv. duh o ljudeh, katerih srca so le na posvetno obrnjena. V kakšne grehe in hudobije pa zabrede človek, če ga vodijo njegova želja in naklepi! To je želja grešnikov, ki bo poginila, ker pelje tja, kjer ni ničesar, kar bi bilo vredno kake želje. Modri Salomon je imel in okusil vse, kar more na tem svetu početi človeška želja. In ko je okusil ves kras in vso lepoto sveta, se je z gnusom obrnil od njega ter pripoznal:

"Nečimrnost nad nečimrnost, vse je nečimrnost (Prid. 12,8)". Tebi ni treba izkušati. Že naprej moraš biti prepričan, da se bo tudi tebi tako godilo, ker tudi ti si človek. Le ena želja te more kdaj zadovoljiti, sveto hrepenenje pravičnih. "Preobilno se napolnujejo z obilnostjo hiše tvoje, in iz potoka svojih slasti jih napajaš (Ps. 35,9)".

Da bi bil pač poln takega hrepenenja pravičnih in "mož želja", kakor prerok Daniel! Kakor hrepenenje po časnem vedno vznemirja srce, tako mu pri naša želje po neminljivem miru in stalnosti. "Ne boj se, mož želja! Mir ti bodi, bodi srčen in trden (Dan. 10,19)!" To je bila podlaga onega velikega miru, katerega so življali svetniki. Niso samole verovali na življenje onkraj groba, tudi pričakovali so ga in edino ljubili. Tako goreča je bila njih ljubezen, da so vse svoje dni po njem hrepeneli in iz vsega srca, iz vse duše in z vsemi svojimi močmi. Kar so želeli, to so tudi resnično dosegli.

BARAGOV SVETILNIK

P. Bernard Ambrožič OFM.

Dve nadaljnji zanimivosti so v preteklem tednu zasledili Svetilnikovi žarki, ki se obe tičeta našega Baraga in je gotovo na mestu, da se tu nekoliko pomudimo ob njih.

"CECILIA" o Baragovem harmoniju.

V Bostonu, Mass., izhaja mesečnik v angleškem jeziku, ki nosi ime "CECILIA". Bavi se s cerkveno glasbo in je podoben list, kakor smo imeli v domovini list Cerkevni Glasbenik. List CECILIA prinaša v oktoberski številki 1941 naslednjo zanimivost:

"Prvič po 65 letih smo slišali harmonij (organ), ki ga je uporabljal Fater Baraga, zapadno-wisconsinški indijanski misijonar. Slišali smo ga v Superior Wis., pri recitaciji, ki jo je priredil muzej Zgodovinskega Društva Douglas okraja.

Ta harmonij se prevlačil od ene indijske naselbine do druge, ko je Fater Baraga deloval med Indijanci v tem delu dežele. Nosi letnico 1802 in ga je daroval muzeju John Bordon, pionirski naseljenec v Superioru. Čast, da je igrala na tem harmoniju prvič po 65, je pripadla Mrs. Henry Nelson pri recitaciji 29. aprila.

Fater Baraga (Rev. Fridrik) je pozneje postal prvi škof v Marquetteu. Umrl je leta 1868."

Da je bil Baraga poleg slikarja tudi glasbenik, poudarja vsi njegovi življenjski pisni. Nismo pa našli v knjigah, ki o njem pišejo, omembe tega harmonija. Najbrž je prišel tudi harmonij iz Ljubljane, odkoder je prišlo toliko Langusovih slik, o čemer smo čitali v zadnjem Svetilniku. Koliko težav je imel naš misijonar s prevažanjem harmonija iz kraja v kraj, si je pa v današnjih razmerah kaj težko predstavljati. Med vsemi bralci tej vrstic bo stvar najbolj razumel Fr. Trampuš, ki je doli v vročem Ekvadorju na

enak način vlačil razne godbene instrumente skozi pragozde ...

Slovaški sokolski "SBORNIK" o Baragi.

Bratje Slovaki imajo v Ameriki na široko razpredeno mladinsko katoliško telovadno in vzgojno organizacijo, ki nosi ime: KATOLICKY SOKOL. Organizacija izdaja vsako leto nekak svoj Koledar, ki se imenuje "Sbornik". V letošnjem letniku najdemo na strani 50 spis pod naslovom: Slovanski škof Baraga, apostol ameriških Indijancev. V prvem odstavku čitamo:

"Slovaška višja šola očetov Benediktincev v Clevelandu ima Klub Škofa Barage, ki je drugače znan kot apostol ameriških Indijancev. Škof Baraga je bil naš Slovan in je napisal več knjig v svojem rodnem slovenskem in tudi v indijanskem jeziku. Amerika ga časti kot enega svojih najodličnejših kulturnih pionirjev. Država Michigan se s spoštovanjem spominja njegovih velikih misijskih del, ki jih je vršil med Indijanci."

V nadaljnjem opisovanju prinaša Sbornik Baragov življenjski opis v kratkih, pa točnih besedah. Za nas postane stvar zanimiva, ko poroča Sbornik, da je po odhodu Baragovem iz Grand River nastopil za njim službo Rev. Andrej Visoczky. Tu pravi Sbornik takole:

"... Rev. Andrej Visoczky, o katerem piše Baragov životopisec, da je bil Madžar. Toda ne škodovalo bi, če bi kdo preiskal njegov rodovnik. Zakaj v tistem času so vsakega imeli za Madžara, ki je prišel sem iz Ogerske. Visoczky je čisto slovaško ime. In če je bil Visoczky Slovan, bi to pomenilo veliko pohvalo za naš slovaški narod, da smo imeli duhovnika-misijonarja v Ameriki že pred sto leti."

Tudi nam se zdi močno verjetno, da je bil Rev. Visoczky

Vsed nevdružnega japonskega prodiranja navzdol po malajskem polotoku, ki ga kaže gornji zemljevid, so bili Britanci prisiljeni, da so sgradili utrdbesno pred prelomom, ki loči polotok od malega otoka, na katerem je trdnjava Singapur. Pričakuje se, da se bo v kratkem pričel boj za Singapur sam.

Slovak. In zelo bi privoščili bratom Slovakom, če bi se to zgodovinsko dokazalo. Na drugi strani se nam pa jako čudno zdi, da šele sedaj — po sto letih — začnemo na to misliti, da je bil Rev. Visoczky najbrž njihov človek. Kdaj je bil že čas, da bi bili začeli preiskovati in bi dognali, če je bil ali ne. Saj se Slovaki niso šele véeraj naselili v Ameriki in tudi v svojo zgodovino so že precej brskali, odkar so tu. Da šele sedaj začnemo ugotoviti o Visoczku, jim ni v posebno čast.

In zelo radi bi se pohvalili s tem, da so imeli že pred sto leti tu svojega misijonarja. In prepričan sem, da bi se s tem res pohvalili in bi bili močno ponosni. Razglašali bi v svet in — po pravici!

Nam Slovencem o čem takem ni treba šele ugotoviti. Z vsa gotovostjo vemo, da smo imeli pred sto leti v Ameriki ne samo svojega misijonarja med Indijanci, ampak celo to, da je bil naš Baraga eden najslavnejših indijanskih misijonarjev svetov. Se več! Bil je svet mož, o katerem so že za časa njegovega življenja splošno govorili in vedeli, da je svetnik. In za njim so prišli drugi slovaški misijonarji med Indijance kar v ducatih. Izmed njih so še štirje za Baragom postali ameriški škofje.

Koliko povoda imamo torej mi Slovenci, da poudarjamo, kaj je nam v "pohvalo". Slovaški sokolski SBORNIK tudi našteva imena vseh nadaljnjih slovaških škofov v Ameriki. Ponosen je nanje. Niso bili Slovaki, pravi, pa so bili vsaj Slovani. Zato je nanje ponosen. Kaj bi šele dejal, če bi bil kdo od njih — Slovan?

Seveda s samo "pohvalo", s samim ponosom na svojo slavno preteklost tudi mi Slovenci ne bomo daleč prišli. Treba je vse to prav izrabiti. Zlasti Barago in njegovo sveto življenje. Imamo sicer med seboj moke, ki se z vso resnostjo bavijo s tem delom naše zgodovine, imamo ljudi, ki skušajo resno izrabiti Barago.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO

Našim dragim naročnikom na Willardu, Wis. sporočamo, da je sedaj sprejel zastopništvo za ves Willard naš dosednji zastopnik Mr. Ludvig Perušek, ki je imel dosedaj svoje okrožje le na Tiogi. Zdaj je sprejel zastopništvo za ves Willard in je naš pooblaščen zastopnik, da sprejema naročnine za Amer. Slovenec in Novi Svet, za oglaševanje in druge zadeve v zvezi z našim podjetjem. Vsem rojakom ga toplo priporočamo, da mu gredo na roko in mu pomagajo pri razširjanju dobrega slovenskega tiska.

Uprava "Am. Slovenca" in "Novega Sveta".

RAZNO

"V" SO RABILI ŽE PRED 500 LETI

Črka "V", ki se v sedanji vojni rabi kot za znamenje zmage (victory), je bila prvič v rabi za časa španske kraljice Isabele v letih odkritja Amerike, pravi William J. Dammarrell, odvetniški šef države Ohio in znan vodja katoličanov. Svojo trditev je poudarjal na čikaškem katedralnem sodišču, ki se je sestalo pod pokroviteljstvom nadškofa čikaške nadškofije Samuel A. Strich-a. — Isabela, je izvajal William J. Dammarrell, je nosila znak črke "V" kot znamenje najvišje zmage nad divjimi Mori leta 1492. Veliko vojaško bandero z grbom zmage je bilo obešeno na steni katedrale v Salamanci v Španiji. Spodaj se je bralo: "Kristusu Kralju in Zmagovalcu". Središčne zastave je pa zavzemala ogromna črka "V" brez vsakega drugega okrasa. — Ta črka "V" je originalni znak zmage, ki je znan v zgodovini katoliške cerkve.

IRSKI MISIJONARJI

Rim. — Kakor poročajo iz urada propagande za razširjanje vere, je pred kratkim odšlo iz Dublina, na Irskem, enindvajset irskih novomasnikov, Družbe afriških misijonarjev v Afriko. Poslani so bili v Libero in Nigerio, kjer bodo misijonarili med ondrotnimi pagani.

ARMADA SAMO ŠEST MILIJONOV MOŽ

New York, N. Y. — Sprva se je domnevalo, da Zed. države lahko postavijo armado desetih milijonov mož na podlagi sedanje načrta. Naborni direktor Hershey pa se je zadnje sredo izrazil, da po tem načrtu ne bo mogoče dobiti večje armade kot pet do šest milijonov mož. Kakor pravi, bo vseh registrirancev, vključno žensk, skupno do 58 milijonov, toda za opremo in zalogo enega samega vojaka je potrebno delo desetih oseb; to delo pa pride po večini od registrirancev.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje s 2. strani.)

pod nošenim pogojem, ker to je postava. Pa so me g. Čagram še z denarjem podrl, da sem laglje prenesel požrešnost tega mesta. Pa so šli g. Čagram še dalje in so me spremili do mosta, da me zopet policaj ni lovil. Žal, da bodo Slovenci v La Salle gospoda Jožefa Čagrama izgubili. Rojaki, to niso navaden človek, to so samaritan in boritelj za pravice. Še nikoli nisem doživel, da bi se bil kak človek, pa še dušni pastir toliko zavzel za kakšnega človeka, pa še za neznanca. To je človek, ki je vreden časti in hvale. Toliko potov, potem pa še človeka z denarjem podpreti, namesto da bi jih jaz plačal. Tukaj naj bi ti stali rdeči jamrovci pogledali, kdo je vreden časti in hvale. Pri takih bi se ti jamrovci naučili, kdo je ki uči ljubiti svojega bližnjega, kakor samega sebe. — Hvala č. gospodu, hvala tiščer! — Hvala tudi vsem prijateljem na Oglesby in tudi v La Salle!

(Dalje prih.)

Nove plačilne knjizice

ZA DRUŠTVA K. S. K. J.

Trpežne vezane v platno, narejene za 12 let. Velikost 4 1/2 x 3 inčev, primerna velikost za šep. Tiskane na dobrem plemenem papirju s pinnid, po kakorimih društva vedno poprašujejo. Na platnice pride tiskano ime društva, ki jih naroči.

50 knjizic — \$8.50 — 100 knjizic — \$13.75

Pri višjih naročilih dodaten popust.

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd.,

Chicago, Illinois

NAROD ZAHVALJUJE MIN. SNOJA ZA LEPI GOVOR

Uredništvo našega lista je prejelo zadnji dni iz več bližnjih naselbin pisma od naših rojakov, ki so predzadnjo nedeljo slišali govor ministra g. Franca Snoja v dvorani sv. Stefana. Posebno so mu hvaležni, ker je tako jasno obrazložil, kako in zakaj je prišlo do tako hitrega pačja Jugoslavije, ki se je dogodil v tistih krajih kjer se vojne mašine ne da ustaviti s samimi bajoneti in golimi rokami, a še krepko stoji v nedostopnih goratih krajih, kamor kolo mašine ne more. Tam, po takih krajih se bijejo junaško jugoslovanski Mihaeloviči, ki kujejo novo Jugoslavijo.

Mi omenjamo te zahvale zato da bo g. minister vedel, da narod njegove besede visoko ceni in da mu je hvaležen za požrtvovalnost, da je prišel na osrednji zapad, da je imel narodu govor, kakor ga je imel.

Poslane resolucije napravile najboljši utis

Resolucije, ki so bile poslane v Washington predsedniku Rooseveltu, potem angleškemu prvemu ministru Churchillu ter drugim so bile vse že drugi dan sprejete in tajništva visokih osebnosti priznavajo prejem istih in obljubljajo da bodo predložene za upoštevanje, ko pride čas. Podpredsednik jugoslovanske vlade v Londonu g. Dr. Miha Krek, je priznal sam osebno prejem apela in resolucije potom RCA Radigramu in se priščno in iskreno zahvaljuje za poslane pozdrave vsem zborovalcem ter izraža upanje za zmago in po tej doseglo odrešitve za Slovenijo in Jugoslavijo.

Čičaški narodni shod Slovencev pokazal pot

V kolikor se da soditi, je veliki narodni shod Slovencev v nedeljo 25. januarja dal vsej Ameriški Sloveniji novo inicijativno in pobudo ter pokazal pot, kako je treba začeti, da bo med nami oživel ogenj prave narodne ljubezni ter da bomo začeli ameriški Slovenci res na vsej črti intenzivno delovati za vsestransko moralno, gospodarsko in politično pomoč stari domovini.

Zdaj se že oglašajo druge naselbine in napovedujejo slične shode, kjer se bo skušalo razgibati narodno navdušenje za staro domovino. Brez navdušenih shodov in navdušenih govornikov.

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio uro od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji 1360 kilocycles.

ZLATA KNJIGA

ki smo jo izdali za petdesetletnico

"Amerikanskega Slovenca"

je s stališča slovenske zgodovine in drugače navse zanimiva knjiga. Vsaka slovenska hiša bi jo naj imela v svoji hiši. Naročite jo, 50c stane samo

Kdor pa želi naročiti tudi Spominsko knjigo ki je bila izdana za štiridesetletnico "Amerikanskega Slovenca" pred desetimi leti, katerih imamo še nekaj na roki, tak dobi obe skupaj, to je Spominsko knjigo od 40 letnice in sedanjio Zlato knjigo, obe za samo 75c

Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois

"SAMOSTANSKI LOVEC"

LUDVIK GANGHOFER

Z zijačasto radovednostjo so ga obstojali: ta je segel po Hajmov bodež, drugi je gladil njegov samostrel, tretji spet je šel z roko v tulec in poskušal s prstom ostrino pušice. In vprašanj je deževalo od vseh strani, da bi lovec ne bil mogel nanje odgovoriti niti v eni uri.

Hajmo ni vedel od zadrege, kaj bi počel, bilo mu je kakor divjemu golobu v kučniku. Tedaj se je prikazal brat kuhar in se mu približal. "Tako? Prišel si torej? In si okrepčal dušo? Prav, moj sin, prav! To je krščanska dolžnost! Sedaj pa pridi in si pokrepčaj še telo!" Segel je lovec pod pazduho in ga odvedel v stransko izbičo poleg kuhinje, podobno napol meniški celici, napol jedilni shrambi. V pomolu je stala okusno pogrnjena mizica, na njej pa poleg kositrnega krožnika lesen korec, do vrha poln peneče se "dobrote božje".

Sedla sta in postrežnik jima je prinašal na mizo toliko mnogovrstnih jedi, da Hajmo še nikdar v svojem življenju ni jedel tako gosposko. Zali lovec je očividno osvojil srce brata kuharja, ki se je široko naslonil z rokami na mizo in z zadovoljnim nasmeškom gledal jedca pred sabo.

Za konec je prišel na mizo še ocvrt bobrov rep in Hajmo je vprašal kuharja, od kod je dobil to imenitno žival, ki ni doma v berhtesgadenskih vodah.

"Z Donave," je odgovoril brat, "tam živi na stotine bobrov v svojih vodnih domovih. Od Štravbinga daleč dol proti Velsu ima pasavski škof lovno pravo. Zadržic nam jih je s tovornim vozom poslal pol tucata — same mastne korenjake!"

"Pasavski škof? Ali je to tam, od koder je prišel novi pater ribičar?"

"Zakaj sprašuješ?"

Hajmo je zardel. "Samo menim tako — videl sem ga davi pri jezeru."

Fratrove oči so se zasvetile. "Naj ga ljubi Bog ohrani našemu samostanu! Toliko ko ta, se ni še nobeden spoznal na jezero in ribe. Ali si videl ribo zunaj na razenju? Z lastno roko jo je ujel. Pa ga tudi ne pustim obrekati. Jaz sem zanj! Pa naj govore v samostanu o njem, kar hočejo!"

"Kaj pa govore?" je vprašal Hajmo, trudeč se, da bi ne kazal prevelike radovednosti.

"Neumnosti! Preden je odšel v samoto k jezeru, so ga pogosto slišali ponoči kričati v celici, da je vsakemu, kdor ga je čul, šlo skozi mozeg in kosti. In če so potem stekli k njemu, so ga našli na tleh z razmršenimi lasmi in krvavimi nohti na prstih. In sedaj govore, da ga je obsedel satan, češ, da ima na vesti strahovite pregrehe in pravijo, da prihaja ponoči k njemu hudič in se tepe z njim za njegovo dušo."

Hajmo je prebledel in zajecjal: "Ali bi moglo biti to res?"

"Veruj mi, Hajmo, hudiču drvijo duše kar tropoma v naročje, tako da sme mirno čakati, dokler ne pridejo same od sebe. Ni se mu treba puliti za nekaj, kar je njegovo. In pri duši, ki je božja, mu pretepanje nič ne hasni."

"Tako?" Hajmova beseda je zvenela čudno razdraženo; zakaj spet je videl pater ribičarja stati pred Gitko, s hrepeneče iztegnjenimi rokami in žarečimi očmi. "Mislite torej, da ne želi patrova pobožna duša nič drugega, ko priti tja gor v nebo?"

"Kaj bi mislil! Nihče nima pred srcem linice, da bi mogli pogledati, kako je tam notri. Vsaka ponev je pokrita. Pa ugibaj,

kaj se v njej kuha! Nos nam tudi ne odha vsega. Toda kdor se vedno plazi po kolenih, zato še ni svetnik. V nebesa bi utegnil priti tudi človek, ki je trd v nogah. In nazadnje, kaj mi mar! Pater je najboljši ribičar. To mi je dovolj. Seveda, biti je moralo že nekaj posebnega, kar ga je prignalo v samostan. Če se spomnim dvajset let nazaj..."

"Ali ste ga poznali?" mu je segel Hajmo v besedo.

"Poznal? Ne! Toda videl sem ga nekoč, enkrat samo in nič več ga nisem pozabil. Bilo je v Regensburgu. Kralj Ludvik — sedaj je že dolgo cesar in Bog naj ga ohrani, dober gospod je — je bil povabljen v gosti k škofu Adalbertu. In takrat so prišli pome v samostan, da bi jim pripravili obed. Sel sem torej in povem ti, čudež sem delal, čudež! Divjega petelina, to zverino poznaš menda?"

"Ni lepšega lovea, brat!"

"Lov? Mogoče! Toda petelina jesti? Hvala lepa! Vendar sem hotel. 'Brat kuhar', mi je dejal gospod Adalbert, 'samo to ti povem in ti dam na znanje, da je gospoda Ludvika najljubša jed divji petelin'. Čuden okus, sem si mislil. Dober havarski želodec moraš imeti. In zobe! Teh mu ne manjka seveda — kar so okusili vsi sovravniki, ki so se začeli kdaj z njim gristi. Divji petelin torej! Toda kako? Povem ti, Hajmo, vso noč nisem zatislil očesa. In ljubi Bog me je razsvetlil. Iznašel sem takrat kvašo, kvašo! In petelin je prišel na mizo. Kakšen! Presno maslo, Hajmo, presno maslo!"

"Toda pater ribičar?" je silil Hajmo.

"Saj res! Bil je prelep majniški dan, ko je gospod Ludvik prijezdil na dvorišče škofjega gradu. Vse se je svetilo v soncu. Pravo bavorsko nebo: modro, s srebrnimi ovčicami posuto. Ko so prišli — povem ti, Hajmo, to je bil sijaj in blesek od vsega tega iskrecnega se zlata in železa! Gledal sem iz kuhinjskega okna. Sama radost in veselje! Gospod Ludvik je jahal snežnobelega zrebca..."

"In imel krono na glavi ter žezlo v rokah?"

"Dečko neumni," se je zasmejal frater. "Slabo poznaš svojega cesarja. Ne! V skromni lovski obleki, pač ne slabši pa tudi ne boljši ko suknja, ki jo imaš ti na sebi. Toda njegovo spremstvo! Povem ti, bilo je, kakor bi oživele zakladnice unterberskih škratov. In med knezi in vitezi je bil nekdo..."

"Pater ribičar?" je bleknil Hajmo.

"Pogodil! Takrat se seveda še ni imenoval pater Dezert, ampak Ditvald, gradnik s Falkenberga."

"Grof!" je v čudu zazijal lovec.

"Ali si že videl svetega Jurija na konju?"

"Da, na sliki, ki visi v valptovi pisarnici."

"Takšen je bil! Ponosen in lep! Izpod bleščečega se šlema so mu silili črni kodri. Nad ustnicami mu je poganjal prvi mah, obraz ko mleko in kri, ves v smehu — in postava in udje in moč! Njegov konj je kar sopihal pod njim. In liki brezov list je nosil vitez svoj težki ščit, na katerem se je videl bel sokol na sinjem polju. Drugega dne pri turniju, (Srednjeveške viteške igre) samo takole mu je bilo treba napraviti...", brat kuhar je tipnil s kazalcem na Hajmova prsi, "in gospodje vitezi so se kotalili po pesku in moleli vse štiri v zrak. In babe! Kar norele so. Oči so si izizijale za njim. On pa... Kaj je?"

(Nadaljevanje s 1. strani)

govoril o razvoju jednote in obenem dajal pobudo za nadaljnje delovanje za Jednoto.

Za glavnim predsednikom so imeli navdušene govore na občinstvo še ostali prisotni gl. uradniki(ce): Mr. John Zefran, gl. podpredsednik iz Chicago; Mr. Math Pavlakovich, 2. podpredsednik iz Pittsburgha, Pa.; Mrs. Johana Mohar, 5. podpredsednica iz Sheboygan, Wis.; Mr. Louis Železnikar, pomožni tajnik iz Jolietta; Mr. Math F. Slana, gl. blagajnik iz Jolietta; Miss Mary E. Polutnik, 1. nadzornica iz Lorain, Ohio; Mr. John Pezdirtz, 3. nadzornik iz Clevelanda; Mrs. Agnes Gorišek, 2. porotnica iz Pittsburgha, Pa.; Mr. Joseph Russ, 3. porotnik iz Pueblo, Colo.; Mr. John Oblak, 4. porotnik iz Milwaukee, Wis.; Mr. Wm. F. Kompare, 5. porotnik iz So. Chicago; Mr. Ivan Zupan, urednik Glasila; Mr. Joseph Zorc, vodja atletike KSKJ; Mr. J. Jerich, urednik Am. Slovenca, in zadnji govornik pa je bil pozvan k besedi Mr. Joseph Zalar, glavni tajnik KSKJ.

Vsi govorniki so povdarjali zgodovinska dejstva o KSKJ, kot prvi slovenski podporni bratski organizaciji v Ameriki, ki ima v tem velike nedosegljive uspehe in zasluge za slovenstvo, katolištvo in posebno pa še v zavarovalniškem in dobrodelnem oziru med Slovenci v Ameriki.

Veselo vest smo čuli iz ust glav. tajnika Mr. Zalarja, ki je povedal na shodu, da sega premoženje KSKJ že preko pet milijonov dolarjev. Dalje je KSKJ določila, da se daruje en tisoč dolarjev Ameriškemu Rdečemu

Križu, s čemer je ta najstarejša slovenska podporna organizacija pokazala dejansko svojo domoljubnost do Amerike.

Posebno pozornost je vzbudila med občinstvom Miss Mary Polutnik, glav. nadzornica iz Loraina, ki je zapela prav močersko par slovenskih pesmi in pokazala, da je v tem oziru prava umetnica. Za njo je zapel še glavni predsednik Mr. John Germ par narodnih pesmi sam. Na koncu pa sta zapela skupno "Kje je moj mili dom?". Za posamezne in skupni nastop sta žela oba ogromen aplavz in vsestransko priznanje. S tem je bil program izrpan.

Po programu se je servirala večerja, nakar se je razvila domača zabava. Za ples je sviral znani Foysov orkester.

Pozneje so obiskali zabavo še kegljavnici iz Chicago, Waukegana, Milwaukee in Sheboygana, ki so imeli tekmo med seboj. Zabava je potekala prav priskrčno v vsestransko zadovoljnost.

SVETOVNO VLADO SKUŠAJO USTANOVITI

Washington, D. C. — Neka organizacija, ki si je dala ime "World Fellowship, Inc.," je poslala zadnji petek vsem kongresnikom po pošti poziv, naj sprejmejo skupno resolucijo, s katero bi se podvzela inicijativa za ustanovitev enotne vlade za "združene narode sveta." Resolucija zahteva, naj bi se dalo predsedniku Rooseveltu popolno pooblastilo, da uresniči to idejo, ter, da se nakaže v to svrhu znesek ene milijarde in sto milijonov dolarjev. V kongresu pa ni bilo posebno navdušenega odmeva.

NE OSTANITE BREZ

"Baragove Pratike"

ZA LETO 1942.

Pratika je zanimiva in gre hitro se ne bo v prihodnjih par dnevih pomujal, bo najbrže ostal brez nje. Pratika stane samo:

30 centov

kar je poslati v gotovini, Money Order, ali pa v znamkah po 3c. na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto:

Članstvo: 37.500. Premoženje: \$4,935,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 125.19%.

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 15. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podpore organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk:

Vojna bo menda trajala še deset let. Naj bo še kaj drugega pri že dolgočasnih vojnih poročilih.

Avgusta 1. 1921 sem bil na poti v Ameriko petokrat. Tudi tokrat sem misli, kakor večina "izseljenih", da bo morda par let, zdaj je že 20 let in utegne pri tem ostati. Hvala samemu Bogu, da je ostalo.

Vozil sem se na parniku "Berengaria", nekdanji nemški Faterland. V kabini nas je bilo štiri glave, jaz in trije Judje. Beseda je dala besedo, nemško smo pomarnjali o tem in onem. Najprej se Judje niso dosti za me zmenili, še manj jaz za nje, ker ne sovražim Judov, dosti pa mi ni za nje. Jaz sem katoliški duhovnik. Pa pravi Jud iz Cincinnati: "Poznam enega v moji bližini... er ist ein feiner Pfaffe, rad se z njim pogovarjam..." Ali naj bi vzrojil, ko prihaja Jud s "Pfaffe—s farjem"? Saj imam nekaj možganov, dasi so bolj prazni. Dobri Jud pač ni slišal druge označbe za katoliškega duhovnika, in ni videl v izrazu "Pfaffe—far" nobene žaljivke, in tako niti jaz. Jud ni znal drugače se izraziti.

Well, korak vodi do koraka. Nedolgo od tega sem pri neki vrlo dobri družini, dobri (?), no — ravno slaba ni, svetniških družin je pa malo na tem svetu. Otroci so Amerikanci, pa le malo čeblijo tudi "po kranjsko". Ko smo tako marnvali, je naneslo, da je hčerka (odrasla že) rekla v najbolj spoštljivem tonu: "... saj ste Vi far!" Oče in mati planeta kvišku in se zadereta nad hčerko: "... tako ne smeš reči, moraš reči..." Vi ste duhovnik... father..." Hčerka ni vedela kam. Jaz sem se seve od srca smejal, malo me je pa le tudi piknilo. Iz dogodka sem jasno spoznal, da sta oče in mati govorila o meni le kot o farju, hčerka je mislila, da je to pač ime, kakor je "father" v angleščini, in zato je dobrodušno rekla: "... saj ste Vi far". Malo pa me je dirnilo, ker sem spoznal, kako se celo v dobrih (?) družinah govori o duhovniku le kot o — farju. Hčerka je bila nedolžna pri tem, starši hm...? Spomnil sem se pa besed: "... sovražili vas bodo" in če tudi ne kažejo na zunaj tega sovraštva.

Se ena in ista. Zopet sem v družini. Beseda teče. Ni slaba družina, velja za klerikalno. Marnvi nanesejo na to in ono. Zena nekaj pripoveduje, vse je nedolžno, pa mora omeniti pri tem tudi — duhovnike, in izu-

sti: "... ja, ja... far je... "Mož jo suni v rebra, ker vidi, da je to žalivka tudi zame, dasi ne gre za mojo osebnost. V družini so tako govorili, in duhovnik je bil vedno le — far, in far je skočil na jezik. Ne zamerite ameriškemu otrokom, če vas tako imenujejo, niso nič drugače slišali, ampak starši, starši... tu je druga umra.

Amerikanski otroci. Kriz je z njimi, pa ne zameri. Pride in reče dobrodušno: "Boš reko no mašo". Nasmehni se, niti popravljati robe ne gre, ker ameriškimi otroci te ne bo razumel. Amerika je pač. Meh za smeh. Zopet slišijo ameriškimi otroci, da je žena le — baba. Pri Hrvatih je vse O. K., pri Slovencih ni ravno O. K. Pa govorijo tudi Slovenci le o — babah. Otrok sliši in ima za O. K. Slovesen banket je bil. Vsa elita naselbine zbrana. Razne govorance. Amerikanski fant, dober fant — come il faut — tudi "drži" govor in apelira na pričujoče "ladies", govori pa "po kranjsko" in dobrodušno pravi: "... obračam ali apeliram na naše — baba! "Vse se spogleda, fant ne ve, čemu nastane kihanje in si "ladies" zakrivajo nosiče v robce. Tako je slišal od mladih dni, v družini je tako slišal, in na slovesnem banketu je apeliral na dražestne — baba!

In vse to Amerika stri.

78 KONVENCIJ TEKOM ENEGA MESECA

Chicago, Ill. — Tekom meseca februarja pričakuje tukajšnje mesto, da bo imelo rekordno visoko število posetnikov v celi svojih zgodovini. V tem mesecu se bo namreč vršilo v Chicagi nič manj kakor 78 konvencij različnih organizacij.

Sirite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec!"

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.

DRUŠTVO SV. VIDA

Štev. 25, KSKJ.
CLEVELAND, OHIO
Odbor za leto 1942:
Predsednik: Anton Strnisa;
Tajnik: Jos. J. Nemanich.
1145 East 74th Street
Blagajnik: Louis Kraje.

Društvo zbora vse prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Assesment se prične pobirati ob 1:00. Na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu.
V društvo se sprejemajo katoliki od 16. do 60. leta v odrasli doledki; v mladinski oddelci pa od rojstva do 16. leta.

Društvo sv. Jožefa
Štev. 53, KSKJ.
Waukegan, Ill.
41. leto pri K. S. K. Jednoti.
Društvene seje se vršijo vsako drugo nedeljo ob 9:30 zjutraj, v šolski dvorani.
Vsak slovenski katoličan, odrasli in mladi, naj pristopi k naši predni K. S. K. Jednoti.
Skupno društveno imetje znaša nad \$21,500.00. Članstvo šteje 540 članov(ice).
Za nadaljnja pojasnila obrnite se na društveni odbor:
John Miks, predsednik
Joseph Zorc, tajnik,
1045 Wadsworth Ave.,
North Chicago, Ill.
Joseph Petrovic, blagajnik.

MICHAEL TRINKO IN SINOVI
PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS
(Pleskarji in popravilci ometa in sten)
2114 West 23rd Place, Chicago, Illinois
Telefon Canal 1090
Kadar imate za oddati kako pleskarstvo (plasterers) delo, pokličite nas in vprašajte nas za ceno. Nobeno samere od nas, če daste delo potem tudi drugam. Priporočamo se pa, da daste nam kot Slovincem priliko, da podamo naše cene za delo. Pleskarstva dela vršimo točno in za iste jamčimo.

S prijateljem po svetu

Dober zanimiv list, ki daje pouk, je najboljši človekov prijatelj. Dober list bogati človekovo znanje. Dober zanimiv list dela vam tovarštvo ob dolgih zimskih večerih. Tak list boste imeli, če si naročite družinski mesečnik

NOVI SVET 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

STANE LETNO SAMO \$2.00 — NAROČITE SI GA SE DANES!